

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΓΕΝΔΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 18 — 'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — 'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 22

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

(ΒΩΔΕΒΙΛΛΙΟΝ)

'Ενῷ τὸ ὥρολόγιον τοῦ χρηματιστηρίου Πειραιῶς σημαίνει τὴν τετάρτην πρωϊνὴν ὥραν, ἐν φοβερὸν κρρρ. . . ἀκούε-
ται ἐν μέσῳ τοῦ λιμένος τῆς ἑμπορικῆς πόλεως* εἶναι ἡ
ἄγκυρα τῆς 'Ἀμφιτρίτης* ἥτις μετακομίζει τὸ βασιλικὸν
ἡμῶν ζεῦγος.

* *

'Ο Πειραιεύς τὴν ὥραν αὐτὴν ἔχει τὴν ὄψιν παχυσάρκου
οἰκογενειάρχου παντοπώλου, ὅστις, ἀφοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν
εἰργάσθῃ ἐν συνειδήσει ἀνθρώπου, προσωρισμένου ἐν τῷ
ιδρώτι τοῦ προσώπου φαγεῖν τὸν ἄρτον αὐτοῦ, κοιμάται
ἤδη βαθύτατα ἵνα ἀφυπνισθῇ μὲ μόνην τοῦ ἡλίου τὴν ἀνα-
τολήν. Καὶ τώρα ἐρχεται ἡμῖν ἡ ἰδέα ὅτι ὁ ἥλιος εἶναι
ἐργατικῆς, χρηματολογικῆς, ἀν θέλετε, τάξεως φαινόμενον,
ἀφοῦ μάλιστα εἶναι χρυσός, διότι ἡ ἐργασία του, ἐγειρομέ-
νου τὴν 7ην πρωϊνὴν καὶ κατακλινομένου τὴν 7ην ἑσπερινὴν
ὥραν κατ' οὐδὲν διαφέρει τραπεζίτου ἢ καὶ σαράφη ὁμο-
γενοῦς.

* *

'Ο Πειραιεύς λοιπὸν κατὰ τὴν ὥραν ταύτην κοιμάται
βαθύτατον ὕπνον.

Καὶ μόνος ὁ ἀναπεμπόμενος καπνὸς ἀπὸ τὰ ρουγάρα τῶν
βιομηχανικῶν καταστημάτων δεικνύει ὅτι εἰς τὰ σπλάγχνα
τῆς κοιμωμένης πόλεως βόσκει πῦρ . . . βιομηχανίας.

* *

Νυκτερίδες πολλαί, ὡς μαῦραι κολασμένοι ψυχαὶ τοῦ
ἀντῆ, περιπίπτανται ἀνὰ τὰς Πειραιϊκὰς αἰθερίας ἐκτάσεις
καὶ τοὺς ἰστούς τῶν λιμναζόντων πλοίων, καὶ μόνον ἡ
Ξανθὴ Αὐγὴ ἀναφαγεῖσα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ ὥραία ἡμῶν
Βασίλισσα ἐμφανισθεῖσα ἐπὶ τῆς γῆς, δηλαδὴ ἐπὶ τοῦ κατα-

στρώματος τῆς 'Ἀμφιτρίτης, ἐξεδίωξαν τὰ πτεροφόρα
ἐκεῖνα νυκτερινὰ φαντάσματα.

* *

'Ἦδη τρία διπλᾶ κωδωνοκρούσματα ντάγκ—ντάγκ ἀγ-
γέλλουσι τὴν ἕκτην πρωϊνὴν ὥραν. Ἀπὸ τὰς διαφόρους ὁδοὺς
τοῦ Πειραιῶς καθ' ὁμάδας συρρέουσι πρὸς τὴν Πειραιϊκὴν λι-
θόστρωτον παραλίαν, καθὼς ἀγέλαι προβάτων τὴν μεγάλην
Παρασκευὴν εἰς τὰ περίχωρα τῶν 'Αθηνῶν.

* *

Εἶναι πλέον ἡμέρα* ὁ ἥλιος πρὸ μικροῦ ἀνέτειλε κατα-
κόκκινος, αἰμοδαφής σχεδόν, πολεμικώτατος, ἀληθῆς ἥλιος
τῆς 'Ελλάδος ὑπὸ τὸν κυανοῦν οὐρανόν μας, ὡς γιαταγά-
νιον ἀπαστράπτων ἄρματωλῷ 'Ελληνος ὑπὸ τὴν 'Ελληνικὴν
σημαίαν.

* *

'Ἡ Πειραιϊκὴ προκυμαία καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἑκτα-
σιν, ἡ πλατεῖα τοῦ Θεμιστοκλέους, ἡ πλατεῖα τοῦ 'Απόλ-
λωνος, πᾶσαι αἱ οἰκίαι, ὅλα τὰ παράθυρα, οἱ ἐξώσταί, τὰ
δώματα, τὰ καμπαναριά, οἱ ἰστοὶ τῶν πλοίων, οἱ λόφοι, ἡ
πλατεῖα τοῦ νεκροταφείου, τὰ Δημόσια καταστήματα, καὶ
συνελόντι εἰπεῖν πᾶσα γωνία τοῦ Πειραιῶς ἀποτελεῖ ὁδό-
φραγμα ἐκ στιβαζομένου πλήθους ἀνθρώπων. 'Ο Πειραιεύς
ὅλος εἶναι εἰς ἀνθρῶπος, εἰς 'Εκατόγχεϊρ, προτιθέμενος ν'
ἀρπάσῃ ὅλην τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν καὶ νὰ τὴν μετα-
φέρῃ ἐν Σουτσεῖαις νεφέλαις εἰς τὴν ὡραίαν Κεκροπίαν.

* *

ΚΟΣΜΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ.

'Επὶ τῆς προκυμαίας καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς πολυφώτου φα-
νοῦ μέχρι τοῦ ἐτέρου ἴστανται ὁλόμορφοι, ἀκλόνητοι ὡς βρά-

χοι, κρατούμενοι διὰ τῶν χειρῶν καὶ ἀποτελοῦντες τρίστη-
λον ἀπὸ τὴν μέσσην καὶ ἐπ' αὐτῇ τρίςκελον ἀπὸ τὴν μέσσην
καὶ κάτω ἀψίδα οἱ τρεῖς Παρασκευαῖται. Κάτωθεν τοῦ Ἡ-
ρώου τούτων ἐπρόκειτο νὰ διέλθῃ ὁ βασιλικὸς οἶκος καὶ
πᾶσα ἡ βασιλικὴ ἀκολουθία. Ὅπισθεν τῆς ἀψίδος αὐτῆς
ἵσταται σοβαρὸν, ἐπιβλητικόν, σύννουον, ὡς μικρὰ βοῶν ἀγέλη,
τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον. Ὁ κ. Τρικούπης ἔχει τὰ βλέμ-
ματα αὐτοῦ ἐστραμμένα πρὸς τὴν γῆν, ὥσπερ σχεδιάζων τὸν
προσφωνητήριον αὐτοῦ λόγον πρὸς τὸν Γεώργιον. Ὁ Κα-
ραϊσκάκης στρέφεται ἀδιακόπως πρὸς τὴν διζυγίαν τοῦ πα-
ρατεταγμένου στρατοῦ, ὥσπερ ἀποτεινὼν πρὸς τοῦτον τὸ
πρόσταγμα: *γιεδοὺ οἱς θέλου!* Ὁ Λομβάρδος ἀπομάσσει ἀ-
διακόπως τὴν δίκην *μπιριαντέ* Κωνσταντινουπόλεως προ-
κύπτουσαν ῥινα τοῦ, διὰ μανδουλίου πολυχρώμου ὡς αὐστρι-
ακὴ σημαία. Ὁ Πετιμεζᾶς σφίγγει καὶ πάλιν σφίγγει τὸν
γρόνον του διὰ νὰ τὸν καταφέρῃ ἀποφασιστικῶς ἐπὶ τοῦ
λιθοστρώτου εἰς τὴν ἐνδεχομένην πρὸς τὸν βασιλέα προσ-
φώνησίν του. Ὁ δὲ Βούλγαρης αἰσθάνεται κρυφὴν χαρὰν
διότι θὰ ἀναγγείλῃ εἰς τὸν βασιλέα ὅτι «τὰ παιγιά εἶναι
καλὰ καὶ ὅλο ἐπαίξαμε».

Ἡ ἀντιπολίτευσις κατέχει τὴν ἀντίθετον πτέρυγα. Ὁ
Κουμουνοῦρος ἵσταται ἐν τῷ μέσῳ, κυκλοῦμενος ὑπὸ τῆς
δημοσιογραφικῆς ὁμάδος τοῦ Γονίδου, Σιβιτανίδου, Βαμπᾶ
κτλ., τῶν μελλόντων ὑπουργῶν αὐτοῦ, ἐξ ὧν ὁ Δηληγιάννης
λάβει εἰς τὰ παράσημα περισσότερον ἀπὸ *τενεκετζί-
δικο*, ἐξ ὁμάδος εὐαρίθμου ἀνθρώπων *hors d' affaires*, προε-
ζάρχοντος τοῦ Τομαροπούλου, καὶ ἐκ πολλοῦ ἄλλου πλῆ-
θους κατηφεστάτων πολιτῶν, διότι τὸ ζήτημά μας φέρεται
κατὰ τῶν κρημνῶν, μὴ ὑπάρχοντος τοῦ γέροντος ἀμαρτω-
λοῦ (γράφει ἀρματωλοῦ) ἐν τοῖς πράγμασι, ὅπως τὸ ζήτημα
φέρεται κατὰ ταμείων.

Εἰς ἑτέραν τινα γωνίαν τῆς Πειραικῆς προκυμαίας ἵστα-
ται ὁ Ζαῖμης ὡς μαστιχοδένδρον καὶ περὶ αὐτὸν ὁ Ρώμας,
ὁ Καρασπύρος, ὁ Μίλησης, καὶ τινες ἄλλοι φιλάσθενοι πο-
λιτικοὶ ἄνδρες.

Ἐτέραν τοποθεσίαν κατέχει ὁ Μακράκης μὲ ἱκανὴν ὁμά-
δα ἐξηγτημένων ἐν τῇ σκληραγωγίᾳ καὶ τῷ χριστιανικῷ
μαρτυρίῳ ἀνθρώπων, μαλακισμένων τὴν καρδίαν, τὸν νοῦν
καὶ τὸ ὑπογάστριον, ὑπὸ τοῦ ἀγίου αὐτῶν διδασκάλου.

Ἐν τέλει μὲ τὸ μεῖδιμα εἰς τὰ χεῖλη καὶ τὴν λαϊκὴν
ἀκτίνα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς κρατεῖ τὸν ὑπὸ τῶν οὐρητηρίων
κατεχόμενον χώρον ὁ Οἰκονόμος, περιβαλλόμενος ὑφ' ὁμά-
δος κατ' ἐξοχὴν λαϊκῆς. Ἐν τούτοις διακρίνονται οἱ δοῦ-
λοι ἡμῶν ἀδελφοὶ Σαλεπιτζίδες, Στραγαλατζίδες καὶ ἐν γέ-
νει οἱ ὑπὸ τὸ κοινὸν ὄνομα Τσουσίδες γνωριζόμενοι.

Ὁ κλῆρος, προεζάρχοντος τοῦ Μητροπολίτου, ὅλα τὰ ἄλ-
ληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα προῖσταμένου τοῦ Μαυροκορδάτου
καὶ τὰ λοιπὰ ἐκπαιδευτήρια, τὰ παρθεναγωγεῖα, τὰ ὀρφα-
νοτροφεῖα, τὰ ἰχθυοτροφεῖα, οἱ Δήμαρχοι Ἀθηνῶν καὶ Πει-
ραιῶς, ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας φέρων μεθ' ἑαυτοῦ αἰ-
μοσταγὴ τὴν ἀστυνομίαν ὁλόκληρον, ὅλοι αἱ συντεχνίαι, ὁ
Φραντζῆς, ὁ Μανώλης τοῦ Πειραιῶς, ὁ Πόλεμος (Καρβου-
νιάρης) τῶν Ἀθηνῶν, ἡ Ῥοζοῦ, ἡ Δυὰς τῶν Παράσχων πα-

ριστῶντες τὴν Ἑλλάδα τοῦ 21 καὶ τὴν Ἑλλάδα τοῦ 80,
τὴν μίαν *en redingotte* τὴν ἄλλην *en Foustanelle*, καὶ ὁ
Ἀρεντούλης μὲ τὴν ἀσκήσαν κρεμασμένην ἀπὸ τὴν μίαν
τοῦ πλευρᾶν, ἔχων ὡσαύτως κρεμασμένο ἀπὸ τὴν ἄλλην
τὸ Πεντελικὸν ὄρος.

Ἦδη, ἅπαν ἐκεῖνο τὸ πλῆθος ἔχει προσκολλημένα ἐν
σιγῇ κωφαλάλου τὰ βλέμματα αὐτοῦ πρὸς τὸ ὥρολόγιον
τοῦ χρηματιστηρίου, ὅπερ δεικνύει ὀγδόην ὥραν παρ' ὀλίγα
λεπτά, ἀπαραλλάκτως ὡς ὁ ἱατρός ἔχων προσκολλημένους
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς του, διατρέχοντος
τὴν κρίσιν (*le moment critique*).

Σιγὴ! .. Σιγὴ! .. σοῦτ! σοῦτ! .. μὰ βρὲ ἀδελφὲ μ' ἔσκα-
σες! .. σκασμός!! καὶ τὸ ὥρολόγιον ντάγκ, ντοῦγκ, ντίγκ,
οἱ δὲ κώδωνες τῶν ἀτμοπλοίων διὰ διπλῶν ἤχων σημαί-
νουν οὐκ ὅλα ὥρας. Ἐν ἀκαρεῖ ὅλα τὰ πλοῖα ἀνυψοῦσι τὰς
σημαίας αὐτῶν καὶ σημαιστολίζονται ἀκόμα, ἐπὶ τῶν κε-
ραιῶν ὡς χελιδόνες οἱ ναῦται ζητωκραυγάζουσι· συγχερό-
νως τὰ τηλεβόλα κροτοῦσιν, οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἀν-
τηχοῦσιν ὀρχηστρηδὸν, ἀνθρώποι καὶ γυναῖκες στριμόνουνται,
οἱ ἱπποὶ χρεματίζουσιν, οἱ κύνες ὕλακοῦσιν, οἱ ὄνοι ὀγκανί-
ζουσι (ἴδε καὶ πίνακας νηπιαγωγείου Σιμοπούλου) καὶ πάν-
τες ἀλαλάζουσι.

Καὶ πάλιν:

— Σοῦτ! σοῦτ!
— Ἐρχεται ἡ βάρκα!
— Νά την! νά την!
— Νά ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα!
— Ναι βλέπω τὸ Σωτῆρχο μὲ τὰ φτερά!

Πράγματι ἡ φέρουσα τὸ βασιλικὸν ζεῦγος Στρέλνα ἐφαί-
νετο μακρόθεν ἐρχομένη πρὸς τὴν προκυμαίαν. Καὶ τώρα ἡ
πίεσις τῶν συσσωρευμένων πρὸς τὸ χεῖλος αὐτῆς ὑπερβαίνει
καὶ ἐκείνην τῶν ἐλαιοτριβείων ἢ τοῦ σταφιδοκαρποῦ. Ἐντεῦ-
θεν ὁ κάτωθι ἀγωνιώδης διάλογος μεταξὺ δύο Τηνιακῶν:

— Μωρ' ἔντα γκτᾶς; (σκουντᾶς).
— Μὲ γκτοῦν τσαὶ γκτῶ!!

Ἦδη τὸ βασιλικὸν ζεῦγος ἀποβιβάζεται ἐπὶ τῆς παρα-
λαίας, ὁ δὲ κ. Τρικούπης ὁρμᾷ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀρχίζει:
«Μεγαλειότατε! Ἡ κυβέρρρ...

Δὲν ἐπρόφθασε νη νὰ εἰπῇ
καὶ κατακαλύπτεται ὑπὸ θυελλώδους ἀλαλαγμοῦ φρενοδι-
νοῦς πλῆθους. Μικρὰ ἐπηκολούθησε σιωπὴ καὶ ὁ Βασιλεὺς
ἀπαρηγόρητος ἀρχίζει

Παιδιά! μ..μ..μ..

Δὲν ἐπρόφθασε μου νὰ εἰπῇ
καὶ πνίγεται ὑπὸ τῶν λυγμῶν του καὶ τῶν κραυγῶν ὠρυμέ-
νου πλῆθους, καὶ ἀλλαλάζοντος: **Ζήτω ὁ πόλεμος.**
Τοιοῦτοτρόπως ἔληξεν ἡ μέχρι Πειραιῶς μετ' αὐτοπρεπῆς
τοῦ βασιλέως ἡμῶν ὑποδοχὴ διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς δύο τε-
τραπάχων λέξεων:

— Μεγαλειότατε!

— Παιδιά μου!

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·

— Ἀμὲν ὁ πόλεμος;

Ἄ! Σικτίρ!